

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.681 van 14 mei 1996
in de zaak A. 68.783/X-6530.**

In zake : de v.z.w. DIERENKLINIEK MECHELEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. WILLE,
kantoor houdende te BRASSCHAAT,
Bredabaan 63

tegen :

de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de
Orde der Dierenartsen,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 6 mei 1996 namens de v.z.w. Dierenkliniek Mechelen werd ingediend door haar raadsman K. WILLE, advocaat te Antwerpen, om, eensdeels, "bij uiterst dringende noodzakelijkheid" de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging "van de beslissing op 15 maart 1996 genomen door de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen ... beslissing waarin gesteld wordt dat bij verzoekster geen enkele dierenarts voltijds werkzaam zou zijn in conformiteit met het voorschrift van artikel 40, 2° van de zesde herwerkte uitgave van de Code (juni 1991) van de Plichtenleer, zoals dat artikel 40, 2° nog van toepassing blijft tot 10 december 1996 om na die datum - steeds volgens de hierbij bestreden beslissing - bij toepassing van art. 76 van de zevende herwerkte uitgave (april 1995) vervangen te worden door art. 65, 3° van de nieuwe Code (april 1995), in welke beslissing de contractueel voor verzoekster werkzame dierenartsen gesanctioneerd worden wegens inbreuk op art. 18, 10° van de zevende volledig herwerkte uitgave

van de Code van de Plichtenleer, dat de regel van art. 40, 10° van de vorige uitgave van de Code herneemt en bepaalt dat het de dierenarts verboden is te werken voor of in een instelling die zich niet houdt aan de voorschriften van de Code, tenzij die dierenartsen onmiddellijk afzien van hun medewerking aan verzoekster (eventueel met respect van contractuele opzegtermijn)" en om, anderdeels, een dwangsom te vorderen "van 10.000.000 fr. van zodra niettemin toch tot tenuitvoerlegging wordt overgegaan van de bestreden beslissing";

Gezien het verzoekschrift dat op 6 mei 1996 namens de v.z.w. Dierenkliniek Mechelen werd ingediend door haar raadsman K. WILLE, advocaat te Antwerpen, om als voorlopige maatregelen te vorderen :

"1. aan de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen de verplichting op te leggen - op straffe van verbeurte van een dwangsom van 1.000.000,-F per inbreuk - er zich van te onthouden om rechtstreeks dan wel onrechtstreeks met dreiging van tuchtrechterlijke vervolging aan de medewerkers - dierenartsen van verzoekster, zonder dat die dierenartsen tuchtrechterlijk gedagvaard zijn - verbod op te leggen nog langer hun diensten aan verzoekster aan te bieden resp. nog langer werkzaam te zijn voor verzoekster;

2. aan de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen de verplichting op te leggen - op straffe van verbeurte van een dwangsom van 1.000.000,-F per inbreuk - om ook verzoekster op te roepen, met voorafgaandelijke mededeling van de agenda, en samen met hem tegensprekelijk te horen telkens als een of meer van haar medewerkers - dierenartsen worden opgeroepen in rechtstreeks of onrechtstreeks verband met hun werkzaamheid in en/of voor verzoekster";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 7 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. WILLE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat J. LANGE die, loco Advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid.

1.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.2. Overwegende dat de bestreden beslissing op 15 maart 1996 werd genomen; dat de verzoekende partij stelt dat haar medewerkers-dierenartsen, ingevolge de bestreden beslissing, op 25 maart 1996, 28 maart 1996 en 1 april 1996 bij aangetekende brief ontslag hebben

genomen; dat hieruit moet besloten worden dat de verzoekende partij zeker reeds op het einde van de maand maart op de hoogte was van het bestaan en van de inhoud van de bestreden beslissing; dat zij gewacht heeft tot 6 mei 1996 om zich tot de Raad van State te wenden;

1.3. Overwegende dat degene die zich beroept op de uitzonderlijke procedure van de "uiterst dringende noodzakelijkheid" er ten minste zelf moet van overtuigd zijn dat zijn zaak dusdanig dringend is dat de "gewone" schorsingsprocedure hem niet het gewenste nut kan opleveren omdat zij onherroepelijk te laat komt; dat dit impliceert dat, eenmaal kennis is genomen van de bestreden beslissing, de desbetreffende partij zich prompt tot de Raad van State moet wenden, op straffe van anders, door haar laks gedrag, zelf twijfel te zaaien over de "uiterst dringende noodzakelijkheid"; dat de verzoekende partij in de voorliggende zaak allesbehalve prompt is opgetreden, aangezien er tussen de kennisname van de bestreden beslissing en het grijpen van de Raad van State een periode van zeker vijf weken ligt; dat een dergelijke lange periode uiteraard de negatie zelf is van de "uiterst dringende noodzakelijkheid"; dat, aangezien derhalve niet voldaan is aan één van de cumulatieve grondvoorwaarden, de vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden verworpen;

2. Over de vordering tot het opleggen van een dwangsom.

2.1. Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing de verwerping van de vordering tot het opleggen van een dwangsom impliceert;

3. Over de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen.

3.1. Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing eveneens de verwerping van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen impliceert,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien mei 1900 zesennegentig, door :

de H. A. BEIRLAEN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.